

ת"פ 9902/06/13 - פרקליטות מחוז מרכז נגד מיכאל גולדמן - לא בעניינו, בוריס פצורה - בעניינו, אנס אבו סיאם - לא בעניינו

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 9902-06-13 פרקליטות מחוז מרכז נ' גולדמן
ואח'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

1. מיכאל גולדמן - לא בעניינו

2. בוריס פצורה - בעניינו

3. אנס אבו סיאם - לא בעניינו

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד קובי מושקוביץ

ב"כ נאשם 2: עו"ד שירן ברגמן

גזר דין בעניינו של נאשם 2

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **סיוע לגניבה ביד** **מורשה**, לפי סעיף 393(2) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד הנאשם יחד עם רומן סחנוביץ (להלן: "רומן") ועם מיכאל גולדמן (להלן: "מיכאל") בחברה המספקת שירותי מטען ומפעילה מסוף מטענים אווירי בנמל התעופה בן גוריון (להלן: "החברה"). עובר ליום 19.7.12 קשרו רומן ומיכאל קשר לגנוב משלוח של מכשירי טלפון שצריך היה להגיע על גבי מטוס של חברת "קוריאן אייר" (להלן: "המטוס"). ביום 19.7.12, עם נחיתת המטוס, פרקו עובדי החברה את המטען ורומן ומיכאל העבירו אותו אל המסוף. במהלך נסיעתם עם המטען ברחבי נתב"ג, עצרו באזור בו לא מופעלות מצלמות האבטחה והורידו מהמטען שני משטחים ועליהם כ- 1,037 מכשירי טלפון בשווי של 370,000 יורו והצפינו אותם במכולה שעמדה ריקה. בהמשך העביר רומן את הסחורה הגנובה לאזור הציוד המוטס בנתב"ג. בהמשך למתואר פנו השניים לנאשם והציעו לו לסייע להם בהברחת הסחורה הגנובה אל מחוץ לשדה התעופה בתמורה ל- 2,000 דולר והנאשם נעתר להצעתם. הנאשם היה מודע לכמות הגדולה של הטלפונים שנגנבו ואולם לא ידע את שווי הגניבה המדויק. בהמשך למתואר הגיעו הנאשם, רומן ומיכאל אל הסחורה הגנובה ופרקו את אחד מהמשטחים לרכב שהביא מיכאל. מיכאל ורומן יצאו עם הרכב משדה התעופה, בעוד הנאשם נותר לשמור בשדה התעופה והמתין לחזרתם. בהמשך חזר מיכאל לשדה התעופה ויחד עם הנאשם פרק את יתרת המטען הגנוב אל רכב תפעול. הנאשם הוביל ברכב התפעול את

עמוד 1

הסחורה הגנובה אל בית הקברות הסמוך לאזור התעשייה בלוד, שם נפגש עם מיכאל והשניים העבירו את הסחורה הגנובה לרכבו של מיכאל. בהמשך למתואר מכר מיכאל את הסחורה הגנובה לאחר.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 19.5.16, הנאשם בן 40 גרוש ואב לילדה. החל לעבוד בחברה בשנת 2005 ופוטר בשנת 2012 בעקבות המתואר בכתב האישום. מאז מתקשה לשמור על יציבות תעסוקתית. בהתייחסו לעבירה לקח הנאשם אחריות למיוחס לו. לדבריו טרם ביצע העבירה, חש סיפוק רב במקום עבודתו, נחשב לעובד מוערך ולא היה נתון במשבר כלכלי. לפיכך התקשה להסביר את הנסיבות בגין ביצע את העבירה. הנאשם תיאר כי חש בושה רבה עקב ביצוע העבירה והביע חרטה עמוקה ותובנה בנוגע לחומרת הנזק שהסב לחברה ולמנהליו. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. הבושה שחש גרמה לו לתחושת דיכאון בהשפעתה מתקשה לנהל אורח חיים תקין מבחינה תעסוקתית. בעקבות זאת החריף מצבו הכלכלי עד למצב בו הפך למחוסר דיור וגר ברכבו במשך שנה. הנאשם הסתייג מאפשרות להליך טיפולי ולתפיסתו סיום ההליך המשפטי יביא לשיפור במצבו לפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן שקל את גורמי הסיכון להישנות המעשים ובהם את חומרת התנהגותו ואת מצבו הנפשי מחד גיסא, ואת גורמי הסיכוי לשיקום בהם אורח החיים התקין שניהל טרם ביצוע העבירה, לקיחת אחריות, השפעת ההליך הפלילי ותובנה למעשיו מאידך גיסא, ולבסוף המליץ שירות המבחן על ענישה בדרך של צו של"צ לצד ענישה מותנית.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד פאדי אסעד, הנאשם במעשיו מעל באמון החברה שהעסיקה אותו, התפתה להצעה כספית והיה חלק פעיל בביצוע העבירה. למרות שהורשע בעבירת סיוע, בפועל בלעדיו לא היו יכולים השאר להשלים את ביצוע העבירה. הנאשם סייע לפרוק את הסחורה, שמר עליה, העמיס אותה ונהג ברכב עם הסחורה מחוץ לתחומי נמל התעופה. בעקבות המעשה נגרמו לחברה נזקים הן במוניטין מול לקוחותיה והן מול נמל התעופה. עבודה בנמל התעופה מספקת פיתויים רבים ועל כן אלמנט ההרתעה הינו משמעותי ואף גובר על האלמנט השיקומי. הנאשם אמנם הודה והביע חרטה ואולם לא הביע נזקקות טיפולית ועל כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי. הנאשם ברח מהארץ והתיק נגדו הותלה ועל כן לא ניתן לזקוף את חלופת הזמן לטובתו. הערכים שנפגעו הינם זכויות קנייניות ויחסי עובד מעביד. מדובר בכמות גדולה של טלפונים שלא הוחזרו. הנאשם השתמש בכלי עבודה שניתנו לו במסגרת עבודתו כגון רכב התפעול, כדי לבצע את העבירה. אמנם הנאשם לא ידע את סכום הנזק המדויק, אולם היה מודע לכמות הגדולה של הסחורה הגנובה. לא ניתן לגזור גזרה שווה מעונשו של אחר, שהינו נאשם 3 בתיק זה, שכן לא היה לו כל רווח, הוא לא גרם את הנזק ולא היה חלק פעיל מביצוע העבירה והוא גם לא פגע במקום העבודה שלו ואף לא נמלט מהארץ. עוד יש לזכור כי העונש אליו הגיעו הצדדים בעניינו של נאשם 3 נגרם בעקבות בריחתם של הנאשמים האחרים בתיק. מתחם העונש הינו בין 9 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במרכז המתחם.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שירן ברגמן, הנאשם בן 40, גרוש ואב לילדה. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, הוא אף הודה בתחנת המשטרה ולקח אחריות על מעשיו. הנאשם נעדר עבר פלילי והתסקיר בעניינו הוא חיובי. הנאשם מנהל אורח חיים תקין. הוא הורשע בעבירת סיוע שמפחיתה באופן משמעותי את אשמתו של הנאשם ולא בכדי נקבע כי עונשו של המסייע הוא מחצית מעונשו של המבצע העיקרי. הנאשם הצטרף לביצוע העבירה ולא יזם אותה והוא אף לא ידע מה שווי הסחורה הגנובה. לפיכך מתחם העונש הינו בין של"צ לבין מאסר בעבודות שירות. בעקבות האירוע הוא פוטר מעבודתו, מצבו הכלכלי החריף עד למצב שהוא גר ברכבו למשך שנה. ההליכים המשפטיים מהווים עבורו גורם מרתיע. המלצת שירות המבחן בעניינו היא חיובית. עוד יש להביא במסגרת השיקולים כי מיכאל, שהיה נאשם 1 בתיק זה, נעלם. רומן, אף הוא נעלם. האחר, שהינו נאשם 3 בתיק זה, הורשע בקבלת נכנסים שהושגו בפשע ונידון למאסר על תנאי וקנס. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו של"צ.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר מוגנים על-ידי העבירה של גניבה בידי מורשה הינם ההגנה על הרכוש מזה ועל יחסי האמון שבין המרשה למורשה מזה (ראו דנ"פ 2334/09 **פרי נ' מדינת ישראל** 23.5.11, פסקה 78 לחוות דעת כב' השופטת פרוקצ'יה). בשל הערך המוגן הנוגע ליחסי האמון שבין המורשה למרשה, החמיר המחוקק את העונש הקבוע בצידה של עבירה זו ל- 7 שנות מאסר, לעומת 3 שנות מאסר בגין גניבה סתם. בכך ביקש המחוקק לבטא את חשיבותו של הערך המוגן.

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני - גבוה. הנאשם ניצל את האמון שניתן לו כעובד בחברה אשר פועלת בשדה התעופה, וכן את הגישה החופשית שיש לו, בין היתר גם לכלי רכב תפעוליים וסייע לאחרים אשר גנבו שני משטחי עץ ועליהם כ- 1,037 טלפונים סלולריים בשווי של 370,000 יורו (**כ- 1.8 מיליון ₪** כערכם בעת ביצוע העבירה) וזאת בתמורה ל- \$2,000. אמנם מדובר באירוע אחד בלבד ואולם שווי הרבה של הרכוש הגנוב, הגם שלא היה ידוע במדויק לנאשם, מוסיף נופך של חומרה למעשים. חומרה נוספת קיימת בכך שהעבירות בוצעו בנתב"ג, מקום אשר מטבעו מחייב מידת אחריות רבה של העובדים במקום, וזאת הגם שהנאשם לא היה עובד ברשות שדות התעופה.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של גניבה בידי מורשה ככלל אינה רלוונטית שכן היא לרוב דנה בנאשמים כגון עורכי דין ופקידי בנק אשר במסגרת האמון שניתן בהם מעלו בתפקידם ושלחו ידם בכספי לקוחותיהם, ועל כן לא ניתן להקיש ממקרים אלו למקרה דנן. נסיבות מקרה זה דומות יותר למקרים בפסיקה בהם הורשעו נאשמים בעבירת גניבה בידי עובד ממעביד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, שהיא עבירה המגנה על ערכים מוגנים דומים ובעלת רציונל זהה. בשתי העבירות מדובר במי שניתן בו אמון במסגרת תפקידו והוא ניצל אותו בכדי לגנוב דבר (בגניבה ממעביד - דבר השייך למעבידו, ובגניבה בידי מורשה - דבר אשר הופקד ברשותו). בהקשר זה יש עוד לציין כי גם העונש הקבוע בצדן של שתי העבירות זהה. עוד יש לתת את הדעת מחד גיסא לעובדה כי בתיק דנן הורשע הנאשם בעבירת

סיוע, אשר העונש המרבי בצידה הינו מחצית מהעונש בגין העבירה המוגמרת, ולא בעבירה המושלמת, ומאידך גיסא יש לתת את הדעת לסכום הגניבה המשמעותי, אשר עולה משמעותית על סכומי הגניבה המפורטים במרבית הפסיקה שתובא להלן, ומעלה את חומרתה של העבירה בתיק דנן. במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירות של גניבה ממעביד בסכומים נמוכים יותר, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. ברע"פ 5471/15 **לסטר נ' מדינת ישראל** (19.8.15), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בגניבה בידי עובד בצוותא וקשירת קשר לפשע. הנאשם עבד כמנהל לוגיסטי וקשר קשר עם נהג הובלות לגנוב מוצרים מהחברה. השניים גנבו סחורה בשווי כולל של 80,600 ₪. נידון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ב. ברע"פ 8529/12 **עקל נ' מדינת ישראל** (18.12.12), נדחתה בקשת ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של גניבה בידי עובד וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. המבקש הזין למערכת ממוחשבת פניות פקטיביות ממבוטחי קופות חולים ובהתאמה ביצע עבורם החזר כספים שהגיעו לסכום של עשרות אלפי שקלים אותם נטל לכיסו. הנאשם נידון ל- 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ג. ברע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל** (29.4.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירה של גניבה בידי עובד. המבקש עבד במפעל לתכשיטים כמלטש וגנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 דולר לערך. בבית משפט השלום נגזר על הנאשם מאסר על תנאי. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את בקשת הערעור.
- ד. בעפ"ג (מח' ת"א) 9583-12-10 **ענתבי נ' מדינת ישראל** (19.10.10) התקבל ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת גניבה בידי עובד יחד עם נאשמת נוספת. הנאשמים גנבו בצוותא סכום של כ- 2.4 מיליון ₪ מחשבון קופת החולים בה עבדו. הנאשמים נעדרו עבר פלילי. הנאשמת נידונה ל- 18 חודשי מאסר ועונשים נוספים. הנאשם נידון ל- 20 חודשי מאסר בפועל, חלף 24 חודשים שנגזרו עליו בבית משפט השלום, ועונשים נלווים.
- ה. בע"פ (מח' נצ') 9205-04-13 **זכאי נ' מדינת ישראל** (9.7.13), נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה בעבירה של גניבה בידי עובד. הנאשמת שלשלה לכיסה תקבולים שקיבלה החברה בה עבדה מלקוחותיה בסכום כולל של 100,000 ₪. הנאשמת ללא עבר פלילי, חלף זמן משמעותי מביצוע העבירות והמלצת שירות המבחן היתה לשל"צ. נידונה ל- 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ו. בע"פ (מח' ת"א) 16365-02-11 **רוטמנש נ' מדינת ישראל** (12.1.11) הורשע נאשם בעבירת גניבה ממעביד. הנאשם שלח את ידו ברכוש בעל ערך לא מבוטל, שעה שעבד כמפיץ סחורה וציוד אלקטרוני. הנאשם נעדר עבר פלילי, נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.
- ז. בעפ"ג (מח' ב"ש) 38155-07-13 **ראובן נ' מדינת ישראל** (6.11.13), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד. הנאשם גנב במהלך חודשיים סכום של כ- 100,000 ₪. בית המשפט השלום שקל לקולא את העובדה שהחזיר סכום כסף משמעותי מכספי הגזילה, חלופי הזמן וההליך השיקומי שעבר. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בעונש שמצוי בתחתית רף

הענישה המקובל. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ח. בת"פ (נת' 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (6.2.13), הורשע נאשם בעבירת גניבה בידי עובד. הנאשם עבד כמחסנאי במרכול, במהלך עבודתו גנב מוצרים בסך כולל של כ- 20,000 ₪. הנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות, נקלע לקשיים כלכליים עקב חובות לשוק האפור. נידון ל- 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

ט. בת"פ (נת' 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (6.2.13) הורשע נאשם בעבירת גניבה בידי עובד. שעה שעבד הנאשם כעובד מרכול גנב הנאשם מוצרים בכמות שאינה ידועה וששוויה הכולל אינו נופל מ-20,000 ₪. נידון ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; מיכאל ורומן פנו אל הנאשם שיסייע להם להוציא את הסחורה הגנובה משדה התעופה בתמורה ל- \$2000 והנאשם נעתר להצעתם. בהמשך סייע הנאשם למיכאל ולרומן בפריקת הסחורה ושינועה מחוץ לאזור שדה התעופה, בין היתר תוך שימוש ברכב עבודה אשר הייתה לו גישה אליו מתוקף תפקידו. הנאשם סייע בזמן שפרקו חלק מהסחורה הגנובה לתוך רכבו של מיכאל ונשאר לשמור על הסחורה בזמן שרומן ומיכאל הסיעו את הסחורה מחוץ לשדה התעופה. בהמשך סייע בפריקת יתרת הסחורה הגנובה והוביל אותה באמצעות רכב תפעול אל מחוץ לשדה התעופה. אין ספק כי למעשיו של הנאשם, בשלבים המאוחרים, קדם תכנון.

ב. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; כתוצאה ממעשיו של הנאשם והאחרים נגרם נזק בשווי הסחורה הגנובה, היינו 370,000 יורו (כ-1.8 מיליון ₪ כשווים בעת ביצוע העבירה). יש לציין כי הסחורה הגנובה לא הוחזרה מעולם. אמנם, הנאשם לא ידע את שווי הגניבה המדויק, אך היה מודע לכמות הגדולה של הטלפונים שנגנבו, ומכאן שהיה מודע לכך שמדובר בסחורה בשווי רב מאוד. סבורני כי עקרון ההלימה אשר נקבע כעקרון המנחה בענישה, אשר משמעותו, בין היתר, התאמה ופרופורציה, מחייב, כי תתקיים הלימה בין חומרת הנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם (לצד מידת אשמו של הנאשם) לבין העונש שיוטל עליו. לפיכך, יש בשיקול זה כדי להוביל להחמרה בקביעת מתחם העונש ההולם.

ג. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של האחר על הנאשם בביצוע העבירה**; הנאשם הורשע בעבירת סיוע, ולא בביצוע עיקרי של העבירה. נקודת המוצא לבחינת, הענישה הראויה בגין עבירת הסיוע הינה בשיעור של כמחצית העונש אשר מוטל בגין ביצוע עיקרי, ומכאן שאף מתחם העונש ההולם בגין סיוע צריך להיות נמוך בהתאמה. עם זאת, יש לבחון את עוצמת הסיוע בכל מקרה ומקרה, ואת חלקו היחסי של המסייע בביצוע העבירה. לא הרי מסייע פאסיבי אשר תרומתו הפוטנציאלית לביצוע העבירה נמוכה, כהרי מסייע אשר נטל חלק פעיל ומשמעותי בביצוע העבירה, והרי קרוב מבחינת חלקו "למעגל הפנימי" של המבצעים העיקריים. בהקשר זה יפים דברי בית המשפט בע"פ 5872/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.8.10) אשר דן בעניינו של מסייע:

"השוואת גזר דינו של השותף לזה של המערער (המסייע - ע.ק) אינה יכולה להצמיח שיקול לגיטימי לקולא במצב מיוחד וחריג זה, ויש לבחון את חומרת עונשו בהתאם לאופי מעשיו

כשלעצמם, ולמכלול הנתונים הרלבנטיים הנוספים.... אין להתעלם מכך כי חוק העונשין בסעיף 32 קובע את העיקרון כי, ככלל, "הסיוע לעבור עבירה - עונשו - מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי"...אולם זאת - לצורך קביעת רמת הענישה המירבית; אשר לפער הקונקרטי בין נאשמים שהאחד הוא מבצע עיקרי והאחר הוא מסייע - השיקולים הפרטניים המתייחסים לכל אחד מהם עשויים לערפל את הפער הנדרש במצב רגיל, שבו לא מתקיימים נתונים מיוחדים שיש להביאם בחשבון שיקולי הענישה."

בהקשר זה ראו גם ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.16), ת"פ (מח' -חי') 10345-07-12
מדינת ישראל נ' עמאש (30.1.13) ות"פ (מח' נצ') 31949-06-13 **מדינת ישראל נ' מסאלחה** (12.2.14).

במקרה דנן, מעורבותו של הנאשם הלכה והתעצמה במהלך האירוע. תחילה, בשלב קשירת הקשר הנאשם כלל לא היה מעורב ולא ידע על הגניבה. בהמשך, משפנו אליו, נעתר הנאשם להצעה לסייע בהברחת הסחורה הגנובה מחוץ לנמל התעופה בתמורה כספית. לאחר מכן, נותר לשמור על הסחורה הגנובה וחיכה לחזרתם של האחרים כדי לסייע בפריקת יתרת המטען הגנוב. בחלקו האחרון של האירוע, גילה הנאשם כבר אקטיביות מלאה, כאשר יחד עם מיכאל, פרקו את המטען אל רכב תפעול בו נהג הנאשם. הנאשם הוביל את הסחורה הגנובה ברכב התפעול אל בית קברות סמוך, שם פגש במיכאל, והשניים העבירו את הסחורה הגנובה לרכבו הפרטי של מיכאל. כלומר, בשלב אחרון זה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, על אף שמדובר בסיוע בלבד, הינו ברף משמעותי.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הנאשם ביצע את המעשים למטרת רווח כלכלי ולמען בצע כסף. כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, העבירה לא בוצעה על רקע משבר כלכלי או מצוקה אישית.

13. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ- 8 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 24 חודש מאסר בפועל.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם הינו יליד 1976, גרוש ואב לילדה. הנאשם הינו אדם נורמטיבי אשר ניהל אורח חיים תקין עד לביצוע העבירה ואין לחובתו הרשעות קודמות. הטלת עונש מאסר בפועל תפגע בו ללא ספק. עוד יש לתת את הדעת לכך כי בעקבות ביצוע העבירה איבד הנאשם את עבודתו ונקלע לקשיים כלכליים משמעותיים, ואף התגורר תקופה של כשנה ברכבו כדר רחוב. הנאשם הודה במיוחד לו, הביע חרטה ובושה ונטל אחריות על מעשיו. עוד יש לתת את הדעת לכך שהעבירה בוצעה בשנת 2012, ואולם חלוף הזמן רובץ בעיקרו לפתחו של הנאשם, כאשר לאחר הגשת כתב האישום לא התייצב למשפטו וככל הנראה עזב את הארץ, ובשל כך ההליכים נגדו הותלו.

16. בכל הנוגע לסוגיית אחידות הענישה בתיק זה יודגש כי בעקבות הימלטותם של נאשם 1, מיכאל, וכן עקב אי איתורו של הנאשם, נאלצה המאשימה להגיע להסדר טיעון בעניינו של נאשם 3, אשר על פי

כתב האישום היה מי שרכש את הסחורה הגנובה, הודה בקבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק העונשין ונידון למאסר על תנאי וקנס. כפי שציינה המאשימה בדיון בעניינו של נאשם 3 היא הגיעה להסדר טיעון עימו עקב קושי ראיתי שנבע מהימצאותו של הנאשם שבתיק דן מחוץ לישראל, באופן אשר העמיד את המאשימה בפני שוקת שבורה (פרוטוקול מיום 12.5.14). סבורני כי הגם שראוי ליתן משקל מסוים לעונש שהושת על נאשם 3, כשותף לעבירה, הרי שלא ניתן להקיש ממנו לעונשו של הנאשם, זאת בין היתר נוכח הבדלים משמעותיים בין עניינו של הנאשם בתיק דן לעניינו של נאשם 3 ובהם בין היתר, העובדה כי נאשם 3 לא היה מועסק במקום ולא מעל בתפקידו ובאמון מעסיקו, הוא לא זה שגרם נזק, הוא התייצב לדיונים בעניינו ונתן את הדין על מעשיו (לעניין זה ראו רע"פ 7064/12 פנדו נ' מדינת ישראל (14.10.2012), וכן רע"פ 1078/15 קרקי נ' מדינת ישראל (15.2.15)).

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם מתקשה להסביר את הסיבות בגין ביצע את העבירה וכן נוכח סירובו להליך טיפולי וזאת על אף הערכת שירות המבחן כי עליו לקבל טיפול.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בכליאה לצד עונשים נוספים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בשל"צ, ואולם סבורני כי אין בהמלצה זו, או אפילו בעתירתה החלופית של ההגנה להסתפק בעבודות שירות, כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

הקנס הכספי

19. המדובר בעבירה שבוצעה למטרת רווח כלכלי ועל כן ראוי להשית קנס כספי משמעותי תוך התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם ובעונש המאסר בפועל שמוטל עליו.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **10 חודשי מאסר בפועל.**
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 20,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.17. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ו, 11 יולי 2016, בנוכחות הצדדים.